

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ В ЦЪРКВА

chitanka.info

Божествената служба спре. Застана
свещеник млад на светлият олтар
пред дверите и гръмка реч подхвана
с пророчески старозаветен жар:

„Грях на светът лежи от памтивека —
ний на грехът сме видимия плод!
И тоя грях е дълг на човека
да го изкупи с праведен живот.

Живот, но не за земните купнежи —
а в земното, което е отвъд...
Грехът ни тука погледа примрежи
и ний не видим правий божси път.

Къде вървим? Тоз, който се предава
на временното, губи вечността.
Покайте се! Че вече наближава
последний ден, когато над света

ще дигне меч на господата ръката,
ще дигне меч на правдата в гневът —
живелите во радост на земята
тогава с плач и стон ще въззовът.

Но бог от тях лице си ще отвърне,
глух за плача и вопления стон!
И книгата велика ще разгърне
на битието сам пред своя трон.

И ще чете и всякому въздава.
И праведните своята мъзда
и скръбните получи щат тогава.
По делу всем бог правдою възда!

*Едним сияне, другим мъка вечна —
во огнената паст на смрадний ад!“
Пред дверите олтарни велеречно
говореше богослужител млад.*

*Аз слушах този Еремия нови,
богослужител вдъхновен и строг —
и слушах го с тъга, как сквернослови
во простота свещена своя бог.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.